

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Zinaidei Viceva împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Viceva Zinaida și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 decembrie 2014 prin care acțiune a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2015, Viceva Zinaida a depus cererea de chemare în judecată împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul Directorului General al ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 144-p din 10 iunie 2014, a fost concediată din funcția de controlor de peron, filiala Gara Sud - Vest în temeiul art. 86 alin. (1) lit. i) Codul muncii.

Consideră că ordinul de concediere este neîntemeiat și ilegal și urmează a fi anulat, deoarece potrivit art. 86 alin (1) lit. i) din Codul muncii, desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit. k), iar potrivit art. 76 lit. k) Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de prezentare la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, constatată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

Menționează că, nu s-a prezentat la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, iar angajatorul la emiterea ordinului de concediere nu a respectat condițiile prevăzute de normele legale menționate și nu i-a adus la cunoștință careva acte ce ar confirma starea sa de ebrietate.

Sușține reclamanta că pentru a elucida toate circumstanțele invocate în ordinul de concediere, prin scrisoarea nr. 1574 din 27 iunie 2014, a solicitat angajatorului să prezinte copiile actelor în baza cărora a fost emis ordinul de concediere, inclusiv raportul comisiei de anchetă nr. 376 din 10 iunie 2014, ordinul nr. 12 din 02 iunie 2014 și procesul-verbal nr. 2411 din 30 mai 2014, însă prin scrisoarea nr. 675 din 23 iulie 2014 angajatorul a refuzat prezentarea informației solicitate.

Indică că a activat în cadrul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în diferite funcții începând cu data de 01 august 1984 și pe tot parcursul activității profesionale a executat corect și onest obligațiile de serviciu fără a avea careva sancțiuni disciplinare.

Totodată, afirmă că prin concedierea ilegală administrația ÎS „Gările și Stațiile Auto” i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil, iar satisfacția echitabilă a acestuia, în opinia sa, ar constitui suma de 10 000 lei.

Solicită anularea ordinului de concediere nr.144-p din 10 iunie 2014, restabilirea în funcția de controlor de peron al filialei Gara Auto Sud-Vest, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă începând cu data de 10 iunie 2014, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 decembrie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către Viceva Zinaida și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanțele judecătorești cu referire la prevederile art. 86 alin. (1), 206 alin. (1) și art. 210 din Codul muncii, au reținut legalitatea ordinului de concediere nr. 144-p din 10 iunie 2015 concluzionând că prin explicațiile Zinaidei Viceva din 02 iunie 2014 și 09 iunie 2014 și procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 2411 din 30 mai 2014, întocmit de Dispensarul Republican de Narcologie prin care s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l (f.d. 23, 25-27), se confirmă incontestabil starea de ebrietate a Zinaidei Viceva la data de 30 mai 2014, în timpul orelor de muncă.

La fel, invocând prevederile art. 87 din Codul muncii, instanțele au stabilit că în cadrul examinării cauzei nu a fost constatat că Viceva Zinaida este membru de sindicat, iar pentru eliberarea din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. i) din Codul muncii nu este necesar acordul organului sindical.

La 17 septembrie 2015 Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că în cadrul examinării cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, iar instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, din care motiv decizia pronunțată este ilegală și neîntemeiată.

Sușține că nu s-a prezentat la locul de muncă în stare de ebrietate, iar la emiterea ordinului de concediere angajatorul nu a respectat prevederile art. 86 al.(1) lit. i) și art. 76 lit. k) din Codul muncii.

Menționează că procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 2411 din 30 mai 2014, a fost întocmit cu încălcarea prevederilor Regulamentul privind modul de testare

alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, mai mult că nici nu i-a fost explicat dreptul de a contesta rezultatul testării.

Remarcă că la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul nu a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, or, potrivit pct. 48 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 03.10.2005 cu privire la practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, în cazul în care instanța va constata faptul că încălcarea disciplinară a avut loc, dar concedierea s-a decis fără a se lua în considerație gravitatea acesteia, circumstanțele în care s-a săvârșit fapta, comportamentului, atitudinea conștiincioasă anterioare față de procesul de muncă a angajatului, actul de concediere poate fi anulat cu repunerea în funcție (art. 206 alin. (5) Codul muncii).

Mai invocă că potrivit carnetului de muncă a activat la ÎS „Gările si Stațiile Auto” mai mult de 30 de ani, începînd cu anul 1984 și în toată această perioadă a avut o atitudine conștiincioasă față de activitatea sa, fără a-i fi aplicate careva sancțiuni disciplinare, însă acest fapt nu a fost luat în considerație la emiterea ordinului de concediere, fapt ce contravine prevederilor art. 206 alin. (5) Codul muncii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Rostislav Parasii, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Viceva Zinaida, reprezentată de avocatul Parasii Rostislav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva